

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Paul Put

tegen

Het Nieuwsblad

Met een verzoekschrift van 10 februari 2006 dient advocaat Kris Masson namens zijn cliënt, de heer Paul Put, klacht in tegen Het Nieuwsblad naar aanleiding van (1) een interview met Put, dat is verschenen in de krant van 21 januari 2006, van (2) de berichtgeving over Put in de krant van 6 februari 2006 en van (3) de reactie van advocaat Masson die is verschenen in de krant van 7 februari 2006. De ombudsman van de Raad voor de Journalistiek heeft getracht een minnelijke regeling te bereiken tussen partijen, maar die poging heeft geen resultaat opgeleverd. Met een brief van 22 februari 2006 heeft advocaat Masson laten weten dat zijn cliënt een uitspraak wenst van de Raad voor de Journalistiek. Met een brief van 22 maart 2006 antwoordt FAP-manager Toon van den Meijdenberg namens Het Nieuwsblad op de klacht. Advocaat Masson repliceert hierop met een brief van 29 maart 2006. FAP-manager van den Meijdenberg reageert nogmaals met een brief van 18 april 2006, die door advocaat Masson wordt beantwoord op 20 april 2006.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 28 september 2006. Namens klager verscheen zijn advocaat Kris Masson. Voor Het Nieuwsblad verschenen FAP-manager Toon van den Meijdenberg, journalist Ludo Vandewalle en advocaat Ann Devroe.

DE FEITEN

De artikelen waartegen klacht wordt ingediend, maken deel uit van de berichtgeving over een omkopschandaal in het Belgische voetbal, waaraan de pers vanaf het najaar van 2005 tot het voorjaar van 2006 ruim aandacht heeft besteed. Klager is herhaaldelijk in het nieuws gekomen omdat hij als trainer van SK Lierse in deze affaire zou betrokken zijn. Hij werd door de club ontslagen in november 2005. Hij kwam achteraf in dienst bij voetbalclub Excelsior Moeskroen, waar hij op 17 februari 2006 eveneens ontslagen werd.

Op 21 januari 2006 publiceert Het Nieuwsblad een interview met klager, dat voornamelijk gaat over zijn rol als nieuwe trainer bij Moeskroen en zijn vroegere rol bij Lierse. In de laatste vraag van het interview wordt verwezen naar het voetbalomkopschandaal, dat op dat moment volop in de actualiteit staat.

Op 6 februari 2006, de dag nadat het VRT-programma Panorama een veelbesproken reportage heeft uitgezonden over de omkopingszaak, brengt Het Nieuwsblad op zijn voorpagina en op de binnenbladzijden een overzicht van en een commentaar bij de inhoud van dat programma. Op de voorpagina wordt de foto van drie beweerde betrokkenen afgedrukt, waaronder die van klager.

Op 7 februari publiceert Het Nieuwsblad een kort artikel waarin een reactie van de advocaat van klager wordt opgenomen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In zijn verzoekschrift van 10 februari 2006 en op de hoorzitting van 28 september 2006 licht de advocaat van klager de gronden van de klacht toe. Hij wijst erop dat hij geen minnelijke regeling wenst, omdat ook de latere berichtgeving van Het Nieuwsblad naar zijn mening eenzijdig en nadelig voor zijn cliënt is gebleven, zoals hij heeft betoogd in zijn brief van 22 februari 2006.

Wat het eerste onderdeel van de klacht betreft – het interview dat is verschenen in de krant van 21 januari 2006 – betoogt advocaat Masson dat Het Nieuwsblad zich niet aan de afspraken heeft gehouden. Journalist Ludo Vandewalle heeft volgens de advocaat herhaaldelijk met hem gebeld om een interview met zijn cliënt te vragen. De advocaat heeft daar uiteindelijk mee ingestemd op voorwaarde dat er enkel over de sportieve kant van de zaak zou gesproken worden. Toch heeft de journalist die daarop het interview van Put heeft afgenomen nog een vraag gesteld waarin hij verwees naar het voetbalschandaal. Nadien heeft advocaat Masson journalist Vandewalle gebeld om hem mee te delen dat dit tegen de afspraken was. Vandewalle heeft hem dan gezegd dat wat er zou verschijnen, niet nefast zou zijn voor zijn cliënt. Toch zijn in het afgedrukte interview de vraag en het antwoord over de omkoopaffaire gehandhaafd. Volgens advocaat Masson was dit niet enkel tegen de afspraken, maar was die verwijzing ook nadelig voor zijn cliënt, die toen pas in dienst was gekomen van Excelsior Moeskroen.

Het tweede onderdeel van de klacht heeft betrekking op de berichtgeving in de krant van 6 februari 2006, waarin de Panoramareportage van de dag voordien uitvoerig wordt weergegeven en becommentarieerd. Klager neemt het niet dat zijn foto op de eerste pagina wordt afgedrukt, samen met die van twee andere, terwijl er in de Panoramareportage in totaal veertien namen werden genoemd van mogelijk betrokkenen. Voorts verwijt hij de krant dat er voor de publicatie van het artikel geen contact is opgenomen met klager om hem een reactie te vragen, terwijl er toch zware beschuldigingen aan diens adres worden geuit. Ook het commentaarstuk dat op die dag verschenen is, is ten onrechte zeer negatief voor klager. In de derde plaats verwijt klager Het Nieuwsblad dat in het nummer van 7 februari 2006 een reactie van zijn advocaat is afgedrukt, terwijl de redactie van Het Nieuwsblad de advocaat daaromtrent niet heeft gecontacteerd.

Het Nieuwsblad vraagt in de eerste plaats dat de Raad voor de Journalistiek de behandeling van de klacht zou uitstellen tot het gerechtelijk onderzoek over de omkoopaffaire afgerond zal zijn en de rechtbank er een uitspraak over zal hebben gedaan.

Over het interview in de krant van 21 januari 2001, stelt journalist Ludo Vandewalle dat hij in zijn hoedanigheid van chef nieuws een telefonische afspraak heeft gemaakt met advocaat Masson met het oog op een interview met diens cliënt. Vandewalle ontkent dat daarbij een afspraak is gemaakt om geen vragen te stellen over de omkoopaffaire. Het Nieuwsblad betoogt dat de journalist zelfs de plicht had om hierover een vraag te stellen aan Put, omdat die zaak toen al enkele maanden het nieuws beheerste. Overigens stond het Put vrij om de vraag al dan niet te beantwoorden, en is zijn antwoord correct weergegeven. Vandewalle bevestigt dat advocaat Masson de avond van het interview nog met hem heeft gebeld, maar daarbij heeft hij geen enkele toezegging gedaan en is hem evenmin om inzage voor publicatie gevraagd.

Wat de berichtgeving in de krant van 6 februari betreft, stelt Het Nieuwsblad dat correct weergegeven is wat de avond voordien is uitgebracht door het magazine Panorama, dat toch een reputatie van ernstige journalistiek heeft. De krant heeft geprobeerd om Put nog voor publicatie te contacteren, maar daarin zijn de journalisten niet gelukt. Overigens is Put zelf ook niet met een reactie naar buiten gekomen. Dat ervoor gekozen is om op de voorpagina een foto van Put te geven, en niet van bepaalde andere betrokkenen, heeft ermee te maken dat Put een van de bekendste namen is in de affaire.

De informatie voor het artikel in de krant van 7 februari 2006, met een reactie van advocaat Masson, is afkomstig van een journalist van een andere krant, waarmee Het Nieuwsblad voor de nieuwsgaring samenwerkt. Het Nieuwsblad wijst erop dat de informatie op zich correct is, en dat klager alleen verwijt dat de krant daarvoor niet met advocaat Masson zelf contact heeft opgenomen. Het is een gebruikelijke journalistieke praktijk dat voor de nieuwsgaring wordt samengewerkt met andere kranten, aldus nog Het Nieuwsblad, maar het is niet relevant om dat steeds in de berichtgeving te vermelden.

BESLISSING

Over de vraag tot uitstel van behandeling van de klacht

Er zijn geen redenen om in te gaan op het verzoek van Het Nieuwsblad om de behandeling van de klacht uit te stellen tot het gerechtelijk onderzoek over de omkoopaffaire is afgerond en de rechtbank er een uitspraak over heeft gedaan. De Raad voor de Journalistiek beschikt over voldoende gegevens om zich nu uit te spreken over de vraag of de krant de beroepsethische beginselen heeft nageleefd.

Over de grond van de klacht

(1) Klager verwijt Het Nieuwsblad dat de afspraken, die zouden zijn gemaakt met het oog op het interview dat in de krant van 21 januari 2006 is verschenen, niet werden nageleefd. Afspraken in verband met het onderwerp van een interview of de voorinzage van teksten moeten nageleefd worden maar dienen juist om die reden duidelijk en ondubbelzinnig te zijn. In deze zaak zijn de afspraken niet of althans onvoldoende gepreciseerd om te kunnen gewagen van een fout van de journalist (*zie: RvdJ 2003-08, Verhellen t/ de Coninck, 11 december 2003*).

(2) De berichtgeving in Het Nieuwsblad van 6 februari 2006 was een weergave van wat het televisiemagazine Panorama de avond voordien had uitgebracht. Het begeleidende commentaarstuk had betrekking op de rol van de voetbalbond en was niet nadelig voor klager, die niet eens in het commentaarstuk werd genoemd. Gelet op de grote bekendheid van klager is het begrijpelijk dat de krant ervoor koos om zijn foto op de voorpagina weer te geven.

(3) Het Nieuwsblad verkreeg de informatie over de reactie van de advocaat van klager van een journalist van een andere krant, waarmee voor de nieuwsgaring wordt samengewerkt. De informatie werd correct weergegeven. Het Nieuwsblad heeft geen beroepsethische verplichting om hiervoor de advocaat van klager zelf te contacteren. Deze werkwijze is beroepsethisch correct. Door het artikel te ondertekenen heeft de journalist echter ten onrechte de indruk gewekt dat hij persoonlijk contact heeft gehad met de advocaat. Het zou daarom in dit geval verkieslijk zijn geweest om de bron in het artikel te vermelden.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 9 november 2006